

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 99

číslo: 1

6. ledna 2019

Cena: 8 Kč

Přání bratra patriarchy do roku 2019

Vyměňujeme opět nástěnné kalendáře. Ten, co ještě nedávno byl nový, je již vyměňován za ten, který nese označení rok 2019 od narození Ježíše Krista.

Střídání roků nás činí pozornějšími a více vnímavými pro skutečnost plynoucího času. Ale čas není určován našimi kalendáři, diáři a hodinkami, ale vztahuje se k vesmírným tělesům a jejich pohybu (Gn 1,14). Země, která je naším společným domovem, vykoná během roku pout kolem Slunce, Měsíc zase oběhne dvanáctkrát kolem ní a ona sama se otáčí kolem osy. Tato zvláštní pravidelnost a pozoruhodný řád při pohledu do vesmíru, jehož jsme součástí, je uchvacující a jako věřící v tom spatřujeme dílo Stvořitele. „Nebesa učinil důmyslně, jeho milosrdenství je věčné“ (Ž 136,5).

Rok, století i tisíciletí nám připadají jako velmi dlouhá doba, ale vzhledem k rozměrům vesmíru jsou jen nepatrnými časovými úseky. Naproti tomu den se

nám zdá někdy velmi krátký pro to, co bychom vše chtěli stihnout nebo zvládnout. Ale každý Bohem darovaný den je dostatečně dlouhou dobou a příležitostí k tomu, abychom jej mohli prožít v jeho blízkosti a něco dobrého vykonat a uskutečnit. K tomu však, abychom mohli obstát v náročnosti a složitosti života a mohli něco prospěšného pro druhé, pro svoji církev i pro společnost vykonat, potřebujeme Boží pomoc a posílu. Kež nadcházející rok 2019, jeho měsíce a dny, můžeme prožívat s vyznáním „Naše pomoc je ve jménu Hospodina, on učinil nebesa i zemi“ (Ž 124,8).

S přáním Božího požehnání, moudrosti, nadhledu víry a síl

Tomáš Butta
bratr patriarchy

99. VÝROČÍ VZNIKU CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

Slavnostní bohoslužba

povede patriarcha **ThDr. Tomáš Butta, Th. D.** spolu s biskupským sborem kázat bude plzeňský biskup **ThDr. Filip Štojdl**

na varhany **Michal Hanzal**
na trubku **František Bílek**

v sobotu, 12. ledna 2019 v 15:00

v kostele sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze

Nový rok na šťastné planetě

Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí.

Mt 2,10

Fotografie Oldřicha Nermutě na měsíc leden z kalendáře Víra, naděje, láska s liturgickým kalendářem pro rok 2019.

Vydala Královéhradecká diecéze Církve československé husitské.

Česká televize uvede film o Janu Palachovi

Film režiséra Roberta Sedláčka „Jan Palach“ brzy uvidíme na televizních obrazovkách. ČT 1 ho má na programu v sobotu 12. ledna od 20 hodin. Právě letos uplyne padesát let od smrti studenta, který se upálil na protest proti sovětské okupaci Československa.

Snímek vznikl podle scénáře spisovatelky Evy Kantůrkové a sleduje život vysokoškoláka Jana Palacha v krátkém období několika měsíců před lednem 1969. Ukazuje mladého přemýšlivého člověka, jehož události doby a letargie společnosti přiměly k radikálnímu činu sebeobětování. Filmový příběh se odehrává

nejen na vysokoškolských kolejích a v univerzitních aulách či v ulicích okupované Prahy, ale i doma s maminkou, v kruhu přátel nebo také přibližuje vývoj vztahu mladého muže s jeho přítelkyní. Režisér do titulní role obsadil herce Viktora Zavadila, který v roce 2016 absolvoval brněnskou JAMU a působí

v angažmá v Městském divadle v Kladně. Jan Palach byl jeho první větší filmovou příležitostí a zahrál si v něm například po boku Zuzany Bydžovské, která tu ztvárnila postavu matky. Zajímavostí pro věřící diváky může být skutečnost, že v roli faráře Jakuba S. Trojana uvidíme skutečného duchovního, Daniela Ženatého, současného synodního seniora ČCE. A to ve scéně půlnoční bohoslužby v evangelickém sboru v Libiši, na kterou přichází student Jan právě se svojí maminkou.

Film měl v kinech premiéru 21. srpna 2018 a jeho režisér Robert Sedláček patří u nás mezi uznávané tvůrce hraných a dokumentárních snímků. Pro ČT mimo jiné řekl, že ve svém posledním díle chtěl vyprávět tragický příběh Jana Palacha, jenž není dětsky naivním bojem proti totalitě, ale extrémním příkladem toho, kam až všudypřítomná konformita a přizpůsobivost dohnaná do krajnosti může zavést citlivého jedince. (jz)

Z filmu Jan Palach (Zdroj Česká televize)

Další článek o filmu si přečtete na str. 3.

Komu se budeme líbit?

„Pravda vítězí“ hlásá vlajka nad Pražským hradem. Víme však, že v praxi je tato hodnota příliš křehká a relativní. Člověk ji ověnil slávou, postavil na nejvyšší stupínek svého morálního žebříčku a v běžném životě ji klidně nahradil snůškou polopравd či přímo lží. Tvrzení jsou účelová, vždyt' přece „účel světí prostředky“ a lež bývá většinou „nevinná“ či milosrdná“. Klasickým příkladem je reklama. Věříte, že známá herečka nebo modelka skutečně používá deodorant, o kterém denně na obrazovce tvrdí, „že se bez něj neobejde“? A co populární sportovec - taky se před každým závodem cpe tyčinkami, které s úsměvem nabízí? „To je něco jiného,“ namítne ekonom, „tady se přece jedná o peníze a o byznys!“ Jistě: vždycky se o něco jedná, když ne o peníze, tak o slávu, popularitu, úspěch či různé výhody. Zdá se vám, že v takovém případě lež přestává být lží a je vlastně povolena? Jak na zmíněné případy reagujete? Je vám fuk, že část politiků slibuje nesplnitelné, a přesto je budete volit? Tušíte, že informace kolegů se nezakládají na pravdě, a stejně je s chutí „pošlete dál“? Dobře víte, že nebeský Otec lež nenávidí, a přece občas něco „zatlučete“? O co se nám vlastně jedná? Chceme se líbit lidem ze světa, nebo toužíme sloužit Bohu a svým životem Ho oslavovat? Jak často ústy vyznáváme víru v Pána Ježíše, ale prakticky sloužíme světu, penězům a splýváme tak s těmi, kdo otupěli, propadli bezuzdnosti a s chtivostí dělají hanebné věci. (Ef 4,19) Apoštol ale upozorňuje: Vy jste se však u Krista takovým věcem neučili a prakticky radí: Proto zanechte lži a mluďte pravdu každý se svým bližním, vždyt' jste údy téhož těla. Z vašich úst at' nevychází ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost. Zkusme to i my a začněme o tento „život v pravdě“ usilovat v nastávajícím roce 2019. -czka.

Jak svědčí kalendář, rok starý skončený je a nový nastává. Však pomni, křesťane: kdo novým člověkem se v Bohu nestane, ten stále doposud jen v starém věku žije.

Angelus Silesius
(přeložil Miroslav Matouš)

Ne každý...

(Zamyšlení nejen nad knihou Jana Petráňka)

Přečetl jsem si knížku Jana Petráňka „Na co jsem si ještě vzpomněl“. Jako chlapec dvanácti či třináctiletý se zeptal svého klasicky vzdělaného a moudrého otce: „Proč jsou vlastně války, tati?“ Otec vyňal z knihovny Goethova Fausta, zalistoval a četl: „Dál a dál se budou (války) opakovat, neb nepřije sok soku říše! Zvlášť tomu ji nepřejí, kdo silou dobyv, silou vládne. A kdo ani nad sebou vládnout neumí, své pýše věren, ovládal by rád l vůli svého souseda.“

Kromě jiného mě v knize upoutala také událost, o které napsal, že mu z paměti nikdy nevyjmí: „Jednou na mne čekala před rádiem starší rádo- vá sestra. Přinesla mi dárek. Bibli. Za srpnového vysílání (v roce 1968). A dodala, že slyší-li mne, slyší někoho, komu se dá věřit. Sotva kdy jsem zažil větší uznání. Co je cennější než důvěra mezi lidmi? Řekl jsem oné rádo- vé sestře, že jsem ateista, ale ona se zvláště usmála a zavrtěla hlavou. Tak nevím.“

„V Praze jsme vítali Gagarina jako symbol vesmírné rozšířené lidské svobody. Lituji ty, kteří nechápou, že jsme se stali současníky naprosto epochál- ní události,“ rovněž napsal - dle svých slov ateista - Petránek. Je však i sou- hlasný postoj z oblasti víry v Boha, dokonce s pečeti odbornosti. James Benson Irvin, člen posádky, která v roce 1971 odstartovala k Měsíci, pozděj- ší kazatel, se vyslovil takto: „Jsem přesvědčen, že Bůh nás ustanovil k tomu, abychom veškeré jeho dílo - Zemi i Vesmír - moudře užívali, také jako zvidavé bytosti je objevovali a zkoumali.“

Naproti tomu Carl Gustav Jung se domnívá, že: „Vesmírné lety jsou pouhým útekem od sebe samých. Na tomto horečném zájmu o dobývání vesmíru je nebezpečné, že symbolizuje stav naprosté úzkosti člověka.“ A Max Born prohlásil: „Lety do vesmíru jsou triumfem rozumu, avšak i tragickou poráž- kou rozumu.“

Na rozdíl od Jana Petráňka dávám za pravdu těmto dvěma. Ostatně si vzpo- mínám, že i v samotné Petráňkově knize vzpomínek je citován kterýsi vědec, podle něhož je možno klíčem techniky otevřít nejenom ráj, ale i bránu pekla. - Vesmír otevírá člověk týmž klíčem.

Po 21. srpnu 1968 se rychle přebarvil mnozí dosavadní příznivci pražského jara. J. B. Čapek tehdy v rozhovoru se mnou pronesl: „Hic sunt chameleo- nes.“ Již v září 1968 byla v Moskvě vydána tzv. Bílá kniha (sborník doku- mentů, jimiž se sovětské vedení snažilo dokázat, že Československu hrozí- la kontrarevoluce. „Tato brožura mě proklela tak nenávisně, že jsem se bál, že se ocitnu v Sibiři i s celou rodinou.“ To se nestalo. Z rozhlasu byl Jan Petránek ovšem nucen odejít. Následovalo hledání zaměstnání. „Zhruba na padesáti místech mne do práce nevzali.“ ... Na radu přítele to zkusil v pneu- matikárně Mitas, „která již zaměstnala jednak leckoho a jednak neleckoho. ... Vzali i mne.“ Jan Petránek tam zůstal osmnáct let.

Doplňím název svého článku: „... kdo mi říká Pane, Pane, vejde do nebes- kého království, nýbrž ten, kdo koná vůli mého nebeského Otce.“ (Mt 7,21) Jsou to slova Ježíšova. K Petráňkovu „kdo ví“, připojuji jeho slova: „Jsem velkou většinou ateisté, ale křesťanská morálka je lidskou tváří svědomí.“ Jsme velkou většinou ateisté? Řadil se k nim Jan Petránek právem? Nevím, ale myslím, že není hraniční čára, stanovená jakoukoli statistikou.

Je možno plnit vůli Boha, aniž bychom ho oslovovali Otče? K tomu stojí za úvahu otázka dítěte: „Milý Bože, je pan farář tvůj kamarád nebo se znáte jen pracovně? David“ (z knihy Děti píší Bohu) Domnívám se, nejen po pře- čtení Petráňkovy knihy, že je možno také plnit vůli Boha srdcem, aniž by byl oslovován „mozkem“ Pane. Možná, že by mi k tomu autor knihy, oceňova- ný onou rádo- vou sestrou, řekl: Tak nevím. Miroslav Matouš

Z kazatelského plánu

Zjevení Páně

Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. (1 J 1,1) První čtení: Jeremjáš 31,7-11

Tužby vánoční:

2. Za dar pokoje, který k nám přichází narozením Syna Božího, modleme se k Hospodinu.

3. Za spásu pro všechny, i ty, kteří v Betlémském dítěti svého zachránce nepoznávají, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, tvůj Syn je Slovem života. Sesílej nám své Slovo stále, abychom se jím sytili a jeho mocí rostli ve víře, lásce i naději! Svým sva- tým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 1,3-14

Evangelium: Jan 1,10-18

Verš k obětování: 2. Petrův 3,9

Verš k požehnání: Jan 1,18

Modlitba k požehnání:

Bože všemohoucí, dej, aby se tvé Slovo k tobě nevracelo s prázdnou, ale s chválou našich rtů i našich srdcí! Prosíme o to ve jménu tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 224, 227, 231, 317, 210

Předmět víry - bytí

Naše poznání a vědomí je omezené. Spousta věcí je přítomna a skryta v podvědomí a objeví se nám čas od času ve snu nebo při tvůrčím aktu, v záblesku intuice. Víra věci znásobuje, víra nás nadnáší i zpevňuje. Zrníčko skepse nevedí, ale všechno vnímat skepticky je nemoudré a velmi zkreslující. Věříme v Boha, to je víra ve své nehlubší podstatě. Věříme v ideály ale také v bytí samotné jako takové. Výsostným aktem víry ale je už jenom to, že jsem, že existuji a mohu sebe sama reflektovat. „Největším zázrakem je, že něco je, ačkoliv to být nemusí,“ uvažuje v tomto smyslu filosof G. W. Leibniz. Ani nejslavnější formulace pravd víry však nemohou vyčerpávat jejich tajemství. V literatu- re se občas uvažuje o tom, zda nejsme jen pouhými loutkami v rukou Boha, který tahá za provázky. Nebo zda nejsme roboti a ani o tom vlastně nevíme. S tím si pohrává literatura sci-fi a fantasy.

Autenticita bytí nemůže existovat bez kontemplan- ce. I Franz Kafka považoval za správné myšlení jenom takové, které je syceno kontemplan- cí. Pochybnosti,

rozpory, jsou něčím dynamickým, co nás uvádí do pohybu. Myšlení není cosi lineárního, popisného, ale je to pozoruhodná struktura. Jde totiž o zvláštní situa- ci, myšlení přemýšlí totiž samo o sobě.

Dítě je obdařeno velkou představivostí a schopností věřit, důvěřovat, příklánět se spontánně k samotné podstatě bytí. Sílu dětské představivosti a schopnost věřit, pociťovat samu záračnost bytí, schopnost věřit v to, co nám není dáno vidět, bychom si měli uchovat do dospělosti. Budeme tak mít velkou tvůrčí sílu pro život i pro tvorbu, ať je v jakékoli oblasti. Uchovme si v sobě vnímavost dítěte i v dospělosti a budme „snivci“, jak by nám doporučil Gaston Bachelard. Věříme v bytí a jeho potenciál, který dostáváme velko- rýse od svého Stvořitele. Naše víra disponuje úžas- ným prostředkem, totiž metaforou. Bez metaforického vnímání by všechno zšedlo. Metafora je duha, impuls, inspirace. Když v záblescích inspirace nahlédneme k věčnosti, nemůžeme ji vyjádřit jinak než metaforic- ky. Olga Nytrová

Nad Písmem

ODPOJENÍ OD HVĚZD

Mt 2,1-12

Co se děje 6. ledna? Ve většině domácností se vyhazuje vánoční stromek. Tam, kde se ještě ctí tradice, chodí ulicemi tříkráloví koledníci a vinšují štěstí a zdraví. Že se přitom jedná o druhý vrchol vánočních svát- ků? Že jde o svátek Ježíše Krista, nikoli o svátek legendárních tří králů? Koho to ještě dneska zajímá? Však přece! Mohlo by to zajímat všechny ty, kteří ve svém životě stále hledají světlo a cítí, že jim v hrudi buší srdce. Zájem by se mohl probu- dit u lidí, kteří mezi pomíjivými věcmi touží po záblesku věčnosti. Dotknout se něčeho, co má trvalou hodnotu, co dává smysl našemu pře- bývání na světě.

Ve starém Egyptě slavili 6. ledna svátek Eóna, boha věčnosti. Před- stavy o bozích pomíjejí, ale zůstává lidská touha po přesahu, po spatření hvězdy ukazující cestu. Není to zvláštní, že anglické slovo pro pohromu, „disaster“, znamená „od- pojení od hvězd“? Heslem dnešní doby je být připojen - doma, v práci, ve škole, venku, kdykoli a kdekoli. Žijeme v iluzi, že jsme připojeni, při- tom jsme odpojeni - nejen od sebe

navzájem, ale i od toho, co nás pře- sahují a co by nás mohlo doopravdy propojit, od kořene proměnit naše vztahy. Jsme odpojeni od hvězd, ke kterým jsme zapomněli vzhlízet. Žádné náhražky však nemohou vnést světlo do naší temnoty.

Příběh mágů z Východu vypráví o tom, co se stane, když uposlechneme vnitřního hlasu, vzhledneme vzhůru a necháme se vést světlem hvězd. Vydají se na cestu, která je přivede k dítěti. K zázraku zrození. K novému životu, jenž přišel na Zemi, ale nepřestal být spojen s hvězdným nebem, s tajemnou věč- ností, s královstvím světla. V betlémské jeskyni se mágové klanějí chudé- mu chlapci. Ale nad tímto chlapcem se zastavila hvězda a její světlo dopa- dá přímo na něho. On sám je tím světlem. V něm je život a život je světlem lidí, jak vyznává evangelista Jan.

To světlo v temnotách svítí a tma je nepohltila. Kdo uposlechně nej- hlubší touhu svého srdce a otevře je světlu života, nebude pohlcen tem- notou. Musí však zcela jistě temno- tou projít, tak jako mágové putova- li nocí, až došli do Betléma a spat- řili nebeské světlo v očích malého Ježíška. Právě toto bezbranné lid- ské dítě odhaluje a zjevuje pravý život, věčný život. Je Boží tváří obrácenou k člověku. Představuje Boží sklonění se k nám, od hvězd odpojeným bloudícím synům a dce- rám Adama a Evy. Po onom osudo- vém odpojení se v našem srdci otevřela rána. Vánoce jsou svátkem obnoveného spojení. Svátkem za- celení ran. Svátkem, co nemusí skončit spolu s vyhozeným strom- kem a posledním tříkrálovým koledníkem. Dovolíme, aby tajem- ství Vánoc pokračovalo v našich životech? Lukáš Bujna

Dobrý Bože, daruj mi dnes odvahu vydat se na cestu za tebou, abych skutečně začal hledat toho, po němž touží má duše. (Anselm Grün)

Filmový Palach - žádná legenda. „Jen“ pozoruhodný člověk

Odcházíme z kina a mlčíme, snad půl hodiny téměř ani slovo. O filmu si nerad povídám hned po jeho zhlédnutí, ale tentokrát mi není do řeči vůbec a moje kolegyně je na tom podobně. Ztišení, které si v nás ten příběh „vynutil“, se nedá jen tak zastavit.

Film Roberta Sedláčka předestřel několik posledních měsíců života Jana Palacha. Palach je v něm už nějaký čas pražským studentem a z VŠE přestupuje na filozofickou fakultu, plní se mu jeho sen a stejnou radost má i matka, která mu jednoho dne během oběda s rodinou a přáteli podává obálku s oznámením o přijetí ke studiu. Mladý muž zažívá naději pražského jara, studentský život se vším, co k němu patří, prochází vztahem k přítelkyni Helence, zároveň se často vrací k mamince do Všetat, která s ním zůstala sama, protože starší bratr Jiří v té době už bydlí jinde. Je tu přítomná radost ze života a z představ o něm plných nadějí, jenže za událostmi bouřlivého roku 68 i všedních dnů čím dál zřetelněji vnímáme jakýsi temný podtón. Postava Jana Palacha je stále

na plátně, kamera ji nepřestává sledovat, ale ani v závěru příběhu nemluví o svém záměru, nikomu nic nenaznačí. Přesto, jak se mění společnost pod vlivem všudypřítomného rozčarování a strachu (dospělí rezignují, studentská okupační stávka končí neúspěchem), tak se mění nebo proměňuje něco i v Janovi samotném...

Před pěti lety vznikl jiný snímek, Hořící keř (třídílné filmové drama) polské režisérky Agnieszky Hollandové. Začíná ale tím, čím ten nový, Sedláčkův, končí – Janovou obětí, zaměřuje se na to, co po ní následovalo, především jak se v soudním sporu pozůstali – matka a její starší syn, zastupovaní advokátkou Dagmar Burešovou, brání proti lživým tvrzením komunistického poslance.

Ve filmu Jan Palach, který brzy uvede ČT, se tvůrcům podařilo vymodelovat ústřední postavu uvěřitelnou, umělecky pravdivou, a ne ovlivněnou nebo zabarvenou jakousi téměř nedotknutelnou a idealizovanou legendou. Vyhnuli se tomuto úskalí. Autorka scénáře i režisér vyšli z mnoha dostupných

Z filmu Jan Palach (Zdroj Česká televize)

faktických pramenů, Evu Kantůrkovou také hodně ovlivnila kniha Jiřího Lederera „Jan Palach. Zpráva o životě, činu a smrti českého studenta“ a Robert Sedláček se mj. setkal s pamětníky z nejbližšího Palachova okruhu. Herec Viktor Zavadil ztvárnil dvacetiletého Jana jako křehkého a citlivého, ale zároveň v určitém ohledu velmi pevné-

ho a silného mladého muže. Pozoruhodnost filmového Palacha spočívá, myslím, v tom, jak k nám mezi řádky, na pozadí plynoucího příběhu prosakuje ještě jeden příběh – Janova vnitřního světa. Kupodivu není příliš patrný z dialogů, z toho, co sama titulní postava ostatním říká. Prostě tu je. A my ho můžeme nahlížet. (jz)

Jan Palach

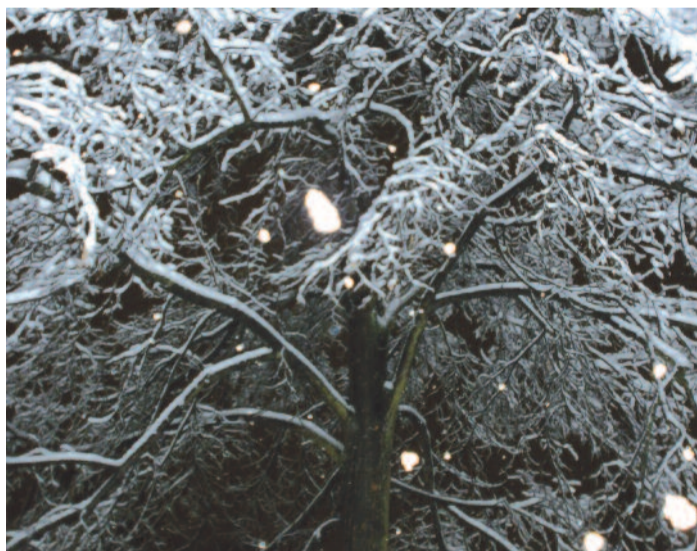
Režie Robert Sedláček, scénář Eva Kantůrková, hudba Michal Rataj. Cineart TV Prague, Česká televize, Arina, Rozhlas a televízia Slovenska, Up&Up production. Premiéra v ČR 21. 8. 2018

Z našich setkání

ADVENT V BLANSKU L. P. 2018

Adventní doba s sebou přináší bohoslužby jednotlivých nedělí a obvyklá setkání ve farnosti, ale spoustu dalších setkání, můžeme říci, že se každý den u nás něco děje. Adventní doba v Blansku začala společným pletením adventních věnců a jejich pozháňáním o první adventní neděli. Letitou tradicí je u nás setkávání na rořátech, které slavíme každou sobotu bohoslužbami již v 6:30 hodin; po nich pak společně snídáme. Mikuláš se svojí družinou podělil při bohoslužbách spravedlivě děti i dospělé. Každý pátek a neděli večer jsou u nás koncerty, které navštěvují i ti, kdo do kostela na bohoslužby nechodí. Letos máme u nás nový betlém - při letošní pouti do Svaté země s bratry a sestrami z plzeňské diecéze jsme přímo v Betlémě objednali nový betlém pro náš kostel. Nyní se na něj chodí dívat žáci škol a školek, pro něž připravujeme program. Bohu díky za pozháňaný advent v Blansku.

Rada starších

„Abych nikoho neurazil, nepřejí lidem, ale postavičkám z betléma: Přeji volům, aby neřvali z plna hrdla na všechny kolem, oslům, aby nebyli paličatí a tupí, ovečkám, aby nešly slepě za prvním lepším pastýřem, pastýřům, aby si nemysleli, že ty ovečky jsou tak tupé, jak vypadají, andělům, aby měně lítali a víc chodili po zemi mezi lidmi, králům, aby nezůstali nazi jen s korunou na hlavě, a Svaté rodině, aby našla teplé místo v srdcích lidí.“

Novoroční přání Zbigniewa Czendlika, katolického faráře v Lanškrouně

Nedělej si starost

Tahle slova mi kdysi zachránila život! Třeba pomůžou i vám. Vracím se k nim, kdykoliv docházejí síly, kdykoliv padám ke dnu a nemůžu se hnout. S otevřenými očima pak sleduju zázraky, jež se dějí navzdory, přátele, kteří neodcházejí, i lásku, jež nás všechny proměňuje a zbavuje touhy soudit druhé.

Vzkaz mystika Tailharda de Charadin, který opravdu dokázal uzdravovat, je uchvatný. Nedělej si starost o to, co přijde, ani o to, zda má tvůj život nějakou hodnotu, jeho výkyvy a zklamáními se neznepokojuj. Dělej jen to, co chce Bůh.

Na tom, že uvnitř cítíš přirozený sklon soustředit se jen na svůj smu-

tek a své nedostatky, vůbec nezáleží. A nezáleží ani na tom, že máš pocit, že za nic nestojíš, hlavní je, že se líbíš Bohu. Náš Pán tě pomalu přitahuje k sobě a proměňuje tě. Prosím tě, až se budeš cítit smutný a ochromený, adoruj a důvěřuj. V adoraci nabídni Bohu svůj život, přestože ti připadá úplně marný: čím ho můžeš uctít víc než tím, že se zřekneš toho, čím jsi mohl být!

Důvěřuj, slepě důvěřuj našemu Pánu, který tě chce učinit hodným sebe sama. Podaří se mu to, i když ty zůstaneš až do samotného konce v temnotě, jen když budeš svírat jeho ruku tím víc, čím víc se tě bude zmocňovat smutek a zklamání. Radím ti, buď dokonale šťastný. Žij v pokoji, buď vždy laskavý. Nad

ničím se nepozastavuj, ani nad únavou těla ani nad svou morální slabostí. Usměj se a uchovej si na tváři úsměv jako odraz úsměvu našeho Pána, který chce jednat skrze tebe a stát se tebou.

Za základ všeho, co konáš, za kritérium hodnoty a pravdivosti myšlenek, které tě napadají, považuj neměnný Boží pokoj, který panuje ve tvé duši. Vše, co tě znepokojuje a působí ti úzkost, je ve jménu zákonů života a ve jménu Božích slibů falešné.

Máš hodně vykonat, a proto musí všechno, co děláš, vycházet ze srdce, které si vytrpělo své: to je zákon, který je přes všechno laskavý. Až ti bude smutno, adoruj a důvěřuj.

Filip Štojdil

(Zdroj: www.poustevena.cz)

Filmový klub při NO Vinohrady
Vás zve na projekci filmu

Nejenom na nohou, ale i na zadních

Bůh není někdo. Bůh není ani co. Bůh je kam. Skrze strhující interpretace křesťanského náboženství a jeho hebrejských kořenů jsme ve čtyřech kapitolách portrétu starzákonního myslitele Milan Balabána konfrontováni nejen s umrtvenými postoji křesťanské kultury... (oficiální text distributora)

Ve čtvrtek 10. ledna, ve Farského sále (Dykova 1, Praha 10), od 19:00.

Na akci vystoupí i režisérka filmu Viola Ježková, pedagožka FAMU a bývalá studentka ETF UK. S krátkým úvodem k filmu předstoupí Matěj Čihák, který tvorbu Ježkové analyzoval ve svém příspěvku na Česko-slovenské filmologické konferenci v roce 2016 v Ohridu. Těšíme se na Vás!

www.hs-vinohrady.cz
facebook.com/ccshvinohrad

Zprávy

Extenze 2019: Ve jménu Božím z okna ven!

Vážení a milí bratři a sestry v Kristu, studenti a vyučující HTF, v měsíci lednu a únoru se budou konat v našem sboru již tradiční Extenze - cyklus tematických přednášek, tentokrát pod názvem *Ve jménu Božím z okna ven!*, k příležitosti 600. výročí 1. pražské defenestrace na téma nábožensky motivovaného násilí. Přednášející a témata přednášek:

- * 17. 1. doc. Mgr. Jiří Beneš, Th.D.: Svaté války ve Starém zákoně.
- * 24. 1. ThDr. Jan Rokyta, Ph.D.: Vztah k nenásilí v křesťanských dějinách se zvláštním přihlednutím k osobě a učení Petra Chelčického.
- * 31. 1. Mgr. Filip Sedlák: Vztah násilí a Božího soudu v teologii Miroslava Volfa.
- * 7. 2. ThLic. Lukáš Nosek, Th.D.: „Nebudiž žádného donucování v náboženství!“ (K 2,256), aneb O ambivalenci vztahu muslimů k násilí.
- * 14. 2. prof. PhDr. Petr Čornej, DrSc.: Náboženský rozměr husitských válek (1419 - 1479).

Vždy ve čtvrtek od 19 hodin ve Farského sále (Dykova 1, Praha 10) ve vzájemné spolupráci HTF UK a CČSH Vinohrady. Všichni jste srdečně zváni a těšíme se na vás.

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Klanění mudrců

Seřadíte-li správně věty známého příběhu, dostanete pořadí písmenek do tajenky.

1. Padli na zem, klaněli se mu a obětovali přinesené dary - zlato, kadílo a myrhu. (I)
2. Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém. (Ď)
3. Oni krále vyslechli a dali se na cestu. (K)
4. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země. (T)
5. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. (O)
6. Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. (E)
7. Oni mu odpověděli: (E)
8. „Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ (J)
9. „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi to, abych se mu i já šel poklonit.“ (O)
10. Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: (P)
11. „Kde je ten právě narozený král Židů?“ (O)
12. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou. (N)
13. A hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad městem, kde bylo to dítě. (L)
14. Svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. (M)
15. Potom je poslal do Betléma a řekl: (P)
16. „V judském Betlémě, nebot tak je to psáno u proroka.“ (S)

(Řešení z minulého čísla: Boží Syn se stal člověkem)

Jana Krajčířiková

Setkání třetího věku v Karlíně

NO v Karlíně a Dialog na cestě ve spolupráci s MČ Praha 8 pořádají oblíbený přednáškový cyklus. Zasedací místnost NO CČSH, (Vítkova 13), v úterý 29. 1. 2019 v 15 hodin. Přijďte si poslechnout autorské čtení - příběhy z další společné knížky Markéty Hlasivcové a Jana Maruny Hádula (Powerprint, 2018). **red**

Kostel sv. Mikuláše
na Staroměstském náměstí

pondělí 7. 1. 2017, 17.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat - barokní housle
A. VIVALDI, W. A. MOZART

úterý 8. 1. 2019, 17.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Heřmánková - soprán
Miroslav Laštovka - trubka
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, Ch. GOUNOD

středa 9. 1. 2019, 17.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Jan Kalfus - varhany
SVĚTOVÉ KOLEDY, J. S. BACH, A. MICHNA, ČESKÉ KOLEDY

čtvrtek 10. 1. 2019, 17.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková - housle
Vratislav Vlha - hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

pátek 11. 1. 2019, 17.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat - barokní housle
Yvona Škvárová - mezzosoprán
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

Změna programu vyhrazena.

V roce 2020 oslavíme
sto let života naší církve

Církev československá husitská se připravuje na jubilejní rok 2020. Koordinační tým, který se naposledy setkal v polovině prosince 2018, pracuje na konkrétní podobě různých akcí a na všem, co je spojeno s realizací programu.

K důležitým dnům bude například patřit už první adventní neděle roku 2019. 1. prosince totiž ČT uvede v přímém přenosu bohoslužbu ze sboru v Brně na Botanické, která pomyslně zahájí církevní rok a bude jí sloužit biskupský sbor. V samotném roce 2020 si připomeneme vyhlášení vzniku církve v pražském chrámu sv. Mikuláše 11. ledna při slavnostní bohoslužbě (a budeme mít možnost vidět ji na televizních obrazovkách). K událostem konce 2. sv. války by se 8. května měla vztahovat bohoslužba ve vinohradském Husově sboru v Praze. 1. června se pak uskuteční slavnostní shromáždění v pražském Národním domě na Smíchově a 13. června pout' do Škodějova, rodiště spoluzakladatele a prvního patriarchy církve Karla Farského, kde nyní probíhá obnova celého areálu včetně vybudování naučné stezky a herních prvků pro děti. V září se bude konat generální synoda a sněm, který má na programu volbu patriarchy, a oslavy založení národní církve mají v tomto měsíci pokračovat třídenním Setkáním mládeže na půdě královéhradecké diecéze. To je jen výběr z akcí chystaných na rok 2020.

Koordinační tým má v souvislosti s blížícím se jubileem v úmyslu pořídit různé upomínkové nebo propagační předměty. Půjde například o praktické věci z přírodních materiálů, jako jsou propisovací tužky nebo flash disky a mnohé další. **red**

Celocírkevní akce v roce 2019

12. ledna od 15 hodin - bohoslužba k výročí církve - chrám sv. Mikuláše, káže br. biskup Štojdl

16. ledna - připomenutí 50. výročí sebeoběti Jana Palacha - chrám sv. Mikuláše

4. března od 16 hodin - výročí TGM - Parlament ČR

24. května - Noc kostelů

Květen - teologická konference v Brně

15. června - výročí Dr. K. Farského - Škodějov

29. června - pout' na Sázavu, káže br. biskup Tonzar

5. července - Festival duchovní hudby - chrám sv. Mikuláše

6. července - bohoslužba k výročí upálení Mistra Jana Husa v Betlémské kapli, káže plzeňský biskup

27. - 29. září - setkání mládeže CČSH, sbor Praha-Vršovice

5. října - pietní akt k úmrtí J. Žižky - Sudoměř

10. října - kolokvium J. Žižky z Trocnova - Liberec

28. října - bohoslužba k výročí republiky v Hradci Králové, káže br. biskup Göbel

10. listopadu - bohoslužba ke Dni válečných veteránů - chrám sv. Mikuláše Praha, káže br. patriarcha

16. listopadu - Pout' na památku bratra Jana Opletala v olomoucké diecézi - organizuje olomoucká diecéze, káže br. biskup Göbel

17. listopadu v 9 hodin - tichá vzpomínka v chrámu sv. Mikuláše; ve večerních hodinách tichá vzpomínka v H. Králové

1. prosince - první adventní neděle - Brno, zahájení liturgického roku ke 100. výročí CČSH. Slouží biskupský sbor

24. prosince - vánoční bohoslužby k výročí církve ve všech NO

Objednejte si Český zápas

Týdeník Český zápas můžete i pro vaše rodinné příslušníky a přátele (vč. starších čísel) objednat na e-mailu: prodejna.blahoslav@ccsh.cz
Tel.: 220 398 117

